

A Tribunal Supremo (Spanyolország) által 2017. november 3-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Ministerio de Defensa kontra Ana de Diego Porras

(C-619/17. sz. ügy)

(2018/C 022/38)

Az eljárás nyelve: spanyol

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal Supremo

Az alapeljárás felei

Felperes: Ministerio de Defensa

Alperes: Ana de Diego Porras

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni az 1999/70 irányelv⁽¹⁾ mellékletében szereplő, a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodás 4. szakaszát, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely a korábbi álláshelyre való visszatérésre jogosult munkavállaló helyettesítésére irányuló határozott időre szóló szerződés megszűnése esetén semmilyen végkielégítést nem állapít meg, ha a megszűnésre a helyettesített munkavállaló újrafoglalkoztatása miatt kerül sor, és ellenkezőleg, megállapít végkielégítést, ha a munkaszerződés a jogszabályban felsorolt egyéb okok miatt szűnik meg?
- 2) Az első kérdésre adandó nemleges válasz esetén, a keretmegállapodás 5. szakaszának hatálya alá tartozik-e az olyan intézkedés, mint amelyet a spanyol jogalkotó megállapított, amely a munkavállaló részére a határozott idejű szerződés megszűnésekor akkor is szolgálati évenként 12 napi munkabérnek megfelelő végkielégítést állapít meg, ha a határozott időre szóló alkalmazás egyetlen szerződésre korlátozódik?
- 3) A második kérdésre adandó igenlő válasz esetén, a keretmegállapodás 5. szakaszával ellentétes-e az olyan jogszabályi rendelkezés, amely a határozott időre alkalmazott munkavállalók számára a szerződés megszűnésekor szolgálati évenként 12 napi munkabérnek megfelelő végkielégítést ismer el, de e végkielégítésből kizárja a határozott időre alkalmazott munkavállalókat, ha a szerződést a korábbi álláshelyre való visszatérésre jogosult munkavállaló határozott időtartamú helyettesítésére kötik meg?

⁽¹⁾ Az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodásról szóló 1999. június 28-i 1999/70/EK tanácsi irányelv (HL 1999. L, 175. o.; magyar nyelvű kiadás 5. fejezet 3. kötet 368. o.).

A Székesfehérvári Törvényszék (Magyarország) által 2017. november 2-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Hochtief Solutions AG Magyarországi Fióktelepe kontra Fővárosi Törvényszék

(C-620/17. sz. ügy)

(2018/C 022/39)

Az eljárás nyelve: magyar

A kérdést előterjesztő bíróság

Székesfehérvári Törvényszék

Az alapeljárás felei

Felperes: Hochtief Solutions AG Magyarországi Fióktelepe

Alperes: Fővárosi Törvényszék

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Akként kell-e az uniós jogi alapelveket, illetve szabályokat (többek között az EUSZ 4. cikk (3) bekezdését és az egységes jogértelmezés követelményét) értelmezni, amint azokat az EUB különösen a Köbler ügyben hozott ítéletben értelmezett, hogy a végső fokon eljáró tagállami bíróság uniós jogsértő ítéletéért való felelősség megállapítása alapulhat-e kizárólag a nemzeti jogon, illetve a nemzeti jog által kimunkált kritériumokon? Nemleges válasz esetén akként kell-e az uniós jogi alapelveket, illetve szabályokat, különösen pedig az EUB által a Köbler ügyben az „állam” felelősségére vonatkozóan kimunkált három kritériumot értelmezni, hogy a tagállami bíróságok uniós jogsértése miatti tagállami felelősség feltételeinek fennállását a nemzeti jog alapján kell megítélni?
- 2) Akként kell-e az uniós jogi szabályokat, illetve alapelveket (többek között az EUSZ 4. cikk (3) bekezdését és a hatékony jogorvoslat követelményét), különösen pedig az EUB-nak egyebek mellett a Francovich, Brasserie du pêcheur és Köbler ügyekben kimunkált tagállami felelősségre vonatkozó ítéleteit értelmezni, hogy a végső fokon eljáró tagállami bíróságok uniós jogba ütköző ítéleteinek jogereje kizárja a tagállam kártérítési felelősségének megállapítását?
- 3) A 2007/66/EK⁽¹⁾ irányelv által módosított 89/665/EGK irányelv, illetve a 92/13/EGK irányelv fényében uniós jogi szempontból relevanciával bírnak-e a közösségi értékhatárokat elérő értékű közbeszerzésekre irányadó közbeszerzési jogorvoslati eljárás és az ennek során hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata? Igenlő válasz esetén irányadóak-e az uniós jog és az EUB ítélkezési gyakorlata (egyebek mellett a Kühne & Heitz, a Kapferer, illetve különösen az Impresa Pizzarotti ügyekben hozott ítéletek) az ilyen közbeszerzési jogorvoslati eljárás során hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatával kapcsolatban a nemzeti jog szerint felmerülő perújítás mint rendkívüli perorvoslat megengedésének szükségessége tekintetében?
- 4) A közbeszerzési jogorvoslati irányelveket (nevezetesen az időközben a 2007/66/EK irányelv által módosított 89/665/EGK irányelvet, illetve a 92/13/EGK irányelvet) akként kell-e értelmezni, hogy azzal összhangban áll egy olyan nemzeti szabályozás, amely szerint az Európai Unió Bíróságának – közbeszerzési jogorvoslati eljárás keretében kezdeményezett előzetes döntéshozatali eljárás során hozott – ítélete értelmében vizsgálendő tényrt figyelmen kívül hagyhatják az alapügyben eljáró nemzeti bíróságok, és még az alapügyben hozott határozat ellen előterjesztett perújítási kérelem folytán indult eljárásban sem veszik figyelembe az eljáró nemzeti bíróságok?
- 5) Az árubeszerzésre és az építési beruházásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélésével kapcsolatos jogorvoslati eljárás alkalmazására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1989. december 21-i 89/665/EGK tanácsi irányelvet, különösen annak 1. cikke (1) és (3) bekezdését, valamint a vízügyi, energiaipari, szállítási és távközlési ágazatokban működő vállalkozások beszerzési eljárásairól szóló közösségi szabályok alkalmazására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1992. február 24-i 92/13/EGK tanácsi irányelvet, és különösen annak 1. és 2. cikkét – különösen a Willy Kempter, a Pannon GSM, illetve a VB Pénzügyi Lízing ügyekben, valamint a Kühne & Heitz, a Kapferer, illetve az Impresa Pizzarotti ügyekben hozott ítéletek fényében – akként kell-e értelmezni, hogy az említett irányelvekkel, valamint a hatékony jogvédelem követelményével, továbbá az egyenértékűség és a tényleges érvényesülés elvével összhangban áll egy olyan nemzeti szabályozás, illetve annak olyan alkalmazása, amely alapján egy másodfokú eljárásban az ítélethozatal előtt kezdeményezett előzetes döntéshozatali eljárásban hozott európai bírósági ítélet a releváns uniós jogi normák értelmezését adja, azonban ezt az eljáró bíróság elkésztésre hivatkozva elutasítja, majd ezt követően a perújítási ügyben eljáró bíróság a perújítást nem tartja megengedhetőnek?
- 6) Ha a nemzeti jog alapján egy új alkotmánybírósági döntés alapján az alkotmányosság helyreállítása érdekében meg kell engedni a perújítást, akkor az egyenértékűség elve, illetve a Transportes Urbanos elve alapján nem kellene-e megengedni a perújítást olyan esetben, amikor egy EUB ítéletet a főeljárásban a nemzeti jog eljárásjogi határidőkre vonatkozó rendelkezései alapján nem volt figyelembe vehető?

- 7) Az árubeszerzésre és az építési beruházásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélésével kapcsolatos jogorvoslati eljárás alkalmazására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1989. december 21-i 89/665/EGK tanácsi irányelvet, különösen annak 1. cikke (1) és (3) bekezdését, valamint a vízügyi, energiaipari, szállítási és távközlési ágazatokban működő vállalkozások beszerzési eljárásairól szóló közösségi szabályok alkalmazására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1992. február 25-i 92/13/EGK tanácsi irányelvet, és különösen annak 1. és 2. cikkét akként kell-e értelmezni az EUB C-2/06 Willy Kempter ügyben hozott ítélet fényében, amely szerint a félnek az EUB ítéleteire nem is kell külön hivatkoznia, hogy az említett irányelvek által szabályozott közbeszerzési jogorvoslati eljárásokat csak olyan jogorvoslati kérelemmel lehet megindítani, amely a hivatkozott közbeszerzési jogsértés kifejezett leírását tartalmazza, és emellett a megsértett közbeszerzési jogszabályt tételesen – paragrafusra/cikkre és bekezdésre pontosan – megjelöli, illetve a közbeszerzési jogorvoslati eljárásban csak olyan közbeszerzési jogsértés vizsgálható, amelyet a kérelmező a megsértett közbeszerzési jogszabályhelyre való – paragrafusra/cikkre és bekezdésre pontos – hivatkozással megjelölt, miközben minden más közigazgatási és polgári eljárásban a félnek elegendő a tényeket és az azokat alátámasztó bizonyítékokat szolgáltatnia, amely kérelmét az eljáró hatóság vagy bíróság a tartalma szerint bírál el?
- 8) A Köbler és Traghetti ítéletekben kimunkált kellően súlyos jogsértés feltételét akként kell-e értelmezni, hogy egy ilyen súlyos jogsértés nem áll fenn akkor, ha a végső fokon eljáró bíróság a kiforrott és legrészletesebben bemutatott EUB ítélkezési gyakorlattal – amely még különböző jogi szakvéleményekkel is alátámasztásra került – nyíltan szembehelyezkedve azzal a képtelen indokolással utasítja el a félnek a perújítás megengedésének szükségességére vonatkozó előzetes döntéshozatali kérelmét, hogy uniós joganyag – így különösen a 89/665/EGK irányelv és a 92/13/EGK irányelv – a perújítással kapcsolatban szabályozást nem tartalmaz, annak ellenére, hogy ehhez is a legrészletesebben bemutatásra került a vonatkozó EUB ítélkezési gyakorlat, ideértve az Impresa Pizzarotti ítéletet is, amely éppen egy közbeszerzési eljárással kapcsolatos perújítás szükségességét mondja ki? Az EUB C-283/81. számú C. I. L. F. T. ügyben hozott ítéletére figyelemmel milyen részletességgel kell megindokolnia a nemzeti bíróságnak, ha az EUB kötelező érvénnyel kialakított jogértelmezésétől eltérve nem engedi meg a perújítást?
- 9) Akként kell-e értelmezni az EUSZ 19. cikk és a 4. cikk (3) bekezdése szerinti hatékony jogorvoslat és egyenértékűség elvét, illetve a letelepedés és a szolgáltatás-nyújtás EUMSZ 49. cikkében lefektetett szabadságát, valamint a Tanács építési beruházásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló 93/37/EGK irányelvet, valamint a 89/665/EK, a 92/13/EK és a 2007/66/EK irányelveket, hogy ha az eljáró hatóságok és bíróságok az alkalmazandó uniós jog nyilvánvaló figyelmen kívül hagyásával rendre elutasítják a felperesnek a közbeszerzési eljárásban való részvételének ellehetetlenítése miatt igénybe vett jogorvoslati kérelmeit, amely eljárások során adott esetben jelentős idő- és költségráfordítás árán kell számos beadványt készíteni, illetve tárgyalásokon részt venni, és bár a bírósági jogkörben okozott kárért való felelősség megállapításának lehetősége ugyan formálisan rendelkezésre áll, a vonatkozó szabályozás elzárja a felperest attól, hogy a bíróságtól a jogellenes intézkedések következtében felmerült kárának megtérítését követelhesse?
- 10) Akként kell-e értelmezni a Köbler, Traghetti és Saint Giorgio ítéletekben kimunkált elveket, hogy nem téríthető meg olyan kár, amely azáltal keletkezett, hogy a végső fokon eljáró tagállami bíróság az EUB következetes ítélkezési gyakorlatával szembehelyezkedve nem engedte meg a fél által kellő időben kezdeményezett perújítást, amelynek a keretében a fél a felmerült költségeinek a megtérítését követelhetné volna?

⁽¹⁾ A 89/665/EGK és a 92/13/EGK tanácsi irányelvnek a közbeszerzési szerződések odaítélésére vonatkozó jogorvoslati eljárások hatékonyságának javítása tekintetében történő módosításáról szóló, 2007. december 11-i 2007/66/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 335., 31. o.)